

Rep.Nr.

2010/1414

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 10 MEI 2010.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

LANDSBOND DER CHRISTELIJKE
MUTUALITEITEN, met zetel gevestigd te
1030 BRUSSEL, Haachtsesteenweg 579/40.

Appellant, vertegenwoordigd door Mr.
S. COLELLA loco Mr. V. VAN OBBERGHEN,
advocaat te VILVOORDE.

Tegen:

Gemeenschappelijke Verzekeringskas
MENSURA, met maatschappelijke zetel
gevestigd te 1000 BRUSSEL,
Zaterdagplein 1.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door
Mr. S. PETEN, advocaat te BRUSSEL.

In aanwezigheid van :

N.V. AGF BELGIUM INSURANCE, met
maatschappelijke zetel gevestigd te
1000 BRUSSEL, Lakensestraat 35.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door
Mr. S. PETEN, advocaat te BRUSSEL.

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 15 januari 2009;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 8 april 2009;
- de conclusies van de partijen;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 12 april 2010 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer V. was op 28 september 1997 het slachtoffer van een ongeval tijdens een fietstocht die door zijn werkgever, de BVBA APW, werd georganiseerd in de Ardennen.

De werkgever was voor de arbeidsongevallen oorspronkelijk verzekerd bij de NV AGF Belgium, die echter per 1 januari 1995 haar portefeuille arbeidsongevallen overgedragen heeft aan de Gemeenschappelijke Verzekeringskas Assubel, thans Mensura.

Op basis van een ongevalsaangifte van 10 oktober 1997 ontving de heer V. arbeidsongeschiktheidsuitkeringen van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten (hierna genoemd LCM) voor een bedrag van 2.352,19 EUR.

Op 3 oktober 1997 werd het ongeval door de NV Assuleen (Verzekeringkantoor Vancrayenest) als schadegeval aangegeven bij de NV Assubel.

Met brief van 20 oktober 1997 meldde NV Assubel Ongevallen en Schade aan voornoemd

verzekeringskantoor dat het dossier door de dienst arbeidsongevallen werd geweigerd.

Dit werd andermaal door de NV Assubel Ongevallen en Schade bevestigd met brief van 2 oktober 1998.

Met brief van 2 december 1998 vroeg LCM aan Assubel (zonder verdere aanduiding) een afschrift van de aangifte van het arbeidsongeval en van de briefwisseling gericht aan de verzekeringsinstelling.

Met brief van 14 december 1998 antwoordde Assubel Arbeidsongevallen gemeenschappelijke kas dat zij de kosten van LCM niet ten laste konden nemen daar het ongeval niet bij hen werd aangegeven.

Met brief van 18 oktober 2000 stelde LCM dat Assubel de ongevalsaangifte had ontvangen op datum 'oktober 1997', en het ziekenfonds slechts van de weigering verwittigd werd op 2 oktober 1998, hetzij buiten de wettelijke termijn van 30 dagen. LCM vorderde betaling van de som van 94.896 BEF (2.352,19 EUR), bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen voor de periode van 28 september 1997 tot en met 2 oktober 1998.

Met brief van 3 november 2000 antwoordde Assubel Arbeidsongevallen gemeenschappelijke kas dat de kosten van LCM niet ten laste konden worden genomen daar het ongeval niet bij hen aangegeven werd.

Ook na uitvoerige verdere briefwisseling werd geen oplossing gevonden.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 7 april 2006 vorderde de LCM voor de Arbeidsrechtbank van brussel betaling door de NV AGF Belgium Insurance van 2.352,19 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intrest vanaf de datum van het ongeval, met de gerechtelijke intrest en met de kosten van het geding.

LCM vorderde tevens de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met dagvaarding in tussenkomst van 13 december 2007 stelde de LCM dezelfde vordering tegen Mensura Gemeenschappelijke Verzekeringskas.

c.-

Met vonnis van 15 januari 2009 verklaarde de Arbeidsrechtbank van Brussel de vordering ontvankelijk doch ongegrond, en veroordeelde zij LCM tot de kosten van het geding.

d.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

e.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 8 april 2009 tekende LCM hoger beroep aan tegen het vonnis van de Arbeidsrechtbank van Brussel van 15 januari 2009. Zij vorderde de vernietiging van het bestreden vonnis en de veroordeling van de Gemeenschappelijke Verzekeringskas Mensura tot betaling van 2.352,19 EUR, te vermeerderen met de moratoire intrest vanaf de eerste ingebrekestelling, de gerechtelijke intrest en de kosten van beide instanties.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

Artikel 62 eerste lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 bepaalt dat de werkgever of zijn aangestelde verplicht is ieder ongeval dat aanleiding kan geven tot toepassing van deze wet, aan te geven bij de bevoegde verzekeringsonderneming en in de gevallen bepaald door de Koning, bij de inspecteur bevoegd inzake de arbeidsveiligheid.

Met toepassing van artikel 63 § 2 eerste lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 dient de verzekeringsonderneming die weigert het ongeval als een arbeidsongeval te erkennen, binnen de dertig dagen de verzekeringsinstelling waarbij de getroffene is aangesloten of waar hij is ingeschreven overeenkomstig de wetgeving betreffende de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit te verwittigen.

Met toepassing van artikel 63 § 2 derde lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971, zijn de vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid bepaald

door de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit verschuldigd vanaf het begin van de arbeidsongeschiktheid door de verzekeringsonderneming die nalaat tijdig de in het eerste lid bedoelde verklaring te doen, en worden betaald aan de getroffene door de verzekeringsinstelling van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, die ze rechtstreeks verhaalt op de verzekeringsonderneming.

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de sanctie van artikel 63 § 1 derde lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 slechts toegepast kan worden wanneer de werkgever of zijn aangestelde het ongeval heeft aangegeven bij de bevoegde verzekeringsonderneming.

In voorliggende betwisting moet worden vastgesteld dat de aangestelde van de werkgever het ongeval niet heeft aangegeven bij de bevoegde verzekeringsonderneming, te weten de Gemeenschappelijke Verzekeringskas Assubel, thans Mensura, die per 1 januari 1995 de portefeuille arbeidsongevallen had overgenomen van NV AGF Belgium.

De aangifte van het ongeval werd inderdaad aangegeven bij de NV Assubel Ongevallen en Schade die niet de wetsverzekeraar arbeidsongevallen van de werkgever van het slachtoffer van het ongeval was.

Vermits het ongeval niet werd aangegeven bij de bevoegde verzekeringsonderneming, kon deze niet nalaten de verklaring waarvan sprake in artikel 63 § 2 eerste lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 te doen, zodat zij niet getroffen kan worden door de sanctie van artikel 63 § 2 derde lid van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Het was dan ook terecht dat de eerste rechter de vordering van LCM ongegrond verklaarde.

★

★

★

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond, bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Veroordeelt de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten tot de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten en van de Gemeenschappelijke Verzekeringskas begroot op 145,78 EUR rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van NV AGF Belgium Insurance op NIHIL.

★

★

★

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en ondertekend door :

D. RYCKX : Raadsheer.

S. ALAERTS : Raadsheer in sociale zaken als
werkgever,

P. MANS : Raadsheer in sociale zaken als
werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT : Griffier,

S. ALAERTS,

P. MANS,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de
5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 10 mei
2010 door de heer D. RYCKX, Raadsheer, bijgestaan
door D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,